

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, Wydział XI Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych
w następującym składzie:
Przewodniczący: SSR Magdalena Bojarska
po rozpoznaniu dnia 18 grudnia 2017 r. w Poznaniu
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku dłużnika TRANS-POZ Spółka Akcyjna z siedzibą w Niepruszewie
o otwarciu postępowania sanacyjnego

postanowił:

1. otworzyć postępowanie sanacyjne dłużnika TRANS-POZ spółka akcyjna z siedzibą w Niepruszewie, ul. Świerkowa 2, 64-320 Niepruszewo, nr KRS: 0000058154,
2. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie SSR Magdaleny Bojarskiej,
3. wyznaczyć zarządcę w osobie Zimmerman Filipiak Restrukturyzacja S.A. z siedzibą w Warszawie, nr KRS 0000591282,
4. zezwolić dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością przedsiębiorstwa w zakresie nieprzekraczającym zakresu zwykłego zarządu,
5. stwierdzić, że podstawę jurysdykcji sądów polskich stanowi przepis art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U.U.E.L.2000 nr 160 s. 1), a postępowanie ma charakter główny.

SSR Magdalena Bojarska

UZASADNIENIE punktu 5

Dłużnik „TRANS-POZ” spółka akcyjna z siedzibą w Niepruszewie, wniósł o otwarcie postępowania sanacyjnego. W uzasadnieniu wniosku dłużnik wskazał, że jest zagrożony niewypłacalnością, a łączna kwota jego zobowiązań na dzień 30.09.2017r. wynosi 53.449,746 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 200 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1574 ze zm.) na postanowienia sądu restrukturyzacyjnego zażalenie przysługuje w przypadkach wskazanych w ustawie. Z kolei zgodnie z art. 237 ust. 1 w zw. z art. 290 Pr.r. wierzycielowi w terminie tygodnia od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu postępowania sanacyjnego w Rejestrze, a wierzycielowi, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu otwarcia postępowania znajdowały się za granicą – w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu postępowania sanacyjnego w Rejestrze, przysługuje zażalenie na postanowienie o otwarciu postępowania wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich. Z przepisu art. 357 § 2 kpc w zw.

z art. 209 Pr.r. wynika natomiast, że uzasadnienie postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym sporządza się, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia. W związku z powyższym Sąd ograniczył uzasadnienie niniejszego postanowienia jedynie do kwestii jurysdykcji sądów polskich.

W myśl art. 342 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy restrukturyzacyjne, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Zgodnie z art. 338 Pr.r. przepisów tytułu III ustawy nie stosuje się jednak, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, stanowi inaczej.

Zastosowanie, przy badaniu czy sądowi polskiemu przysługuje w niniejszej sprawie jurysdykcja, znajdowały zatem przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego. *Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Oznacza to, że w sprawach objętych rozporządzeniem i w zakresie w nim uregulowanym mają zastosowanie przepisy rozporządzenia z wyłączeniem przepisów prawa polskiego, w tym również z wyłączeniem przepisów prawa upadłościowego i naprawczego dotyczących międzynarodowego postępowania upadłościowego* [F. Zedler (red.), Komentarz do art. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego, (w:) Europejskie prawo upadłościowe. Komentarz, Lex 2011].

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, są właściwe dla wszczęcia postępowania upadłościowego. W przypadku spółek i osób prawnych domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest siedziba określona w statucie, chyba że zostanie przeprowadzony dowód przeciwny.

Definicja legalna pojęcia „głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika” nie została zawarta w samym tekście rozporządzenia, ale w jego preambule. Zgodnie z tą definicją „główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika” oznacza miejsce, w którym dłużnik zazwyczaj zarządza swoją działalnością i jako takie jest rozpoznawalne przez osoby trzecie.

Z wniosku dłużnika oraz dołączonych dokumentów wynika, że dłużnik prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a siedziba oraz majątek związany z prowadzeniem jego przedsiębiorstwa znajdują się w Poznaniu. W świetle powyższych okoliczności oraz domniemania wynikającego z art. 3 ust. 1 powołanego rozporządzenia nie budzi wątpliwości, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym niniejsza sprawa należy do jurysdykcji sądów polskich.

SSR Magdalena Bojarska

W zgodności odpisu z oryginałem

Świadek

20 12 2017

W Poznaniu, dnia

Kierownik Sekretariatu

W12 A. Pawlińska